

Engelsen en de moslims wegens hun voorzichtigheid goedgekeurd. Ze waren in de geheime brieven van 24 augustus en 11 december 1763 gerapporteerd. Ook is ermee ingestemd dat in Patna de onmisbare sipoys en moslim zeevarenden in dienst gehouden zijn en dat er 150 schutters gerecruteerd werden. Tevens is ingestemd met de bevelen die volgens de brief van 20 maart 1764 aan het bestuur te Patna zijn gegeven om zich, naar eerdere hachelijke voorbeelden, maar neer te leggen bij de opmars naar de benedenlanden van nawab Kassim Khan met honderdduizend man en geschut. Het bestuur was opgedragen de nodige maatregelen te nemen ter bescherming van Compagnies dienaren en bezittingen. De Hoge Regering gaat er van uit dat deze bevelen, indien nodig, zijn opgevolgd. [fol. 1766] Er is tevens ingestemd met een zichtgift van f 86 aan de broer van nawab Mir Jafar Ali Khan, Mir Kasim, en zijn dienaren bij zijn aantreden als stadhouder te Patna en met een nesser van f 31 aan duan Ali Kuli Khan. Mir Kasim kreeg bovendien specerijen met een inkoopwaarde van f 17 en een verkoopwaarde van f 225. Met het bestuur is men het er mee eens dat de vriendschap met inlandse machthebbers, zoals deze stadhouder, van te groot belang is om hen niet af en toe met een klein geschenk gunstig te stemmen. Het wordt billijk gevonden dat het bestuur door Samram f 3524 had laten vergoeden, die volgens een memorie uit Patna was besteed om voor hem een parwana van de faujdar te Hooghly te verkrijgen. Het bestuur van Bengalen had groot gelijk dat het aan het bestuur te Patna zijn ongenoegen had geuit over in deze memorie opgenomen geschenken, waarvan het nut onduidelijk was en die nooit eerder waren gegeven. [fol. 1767] Het bestuur had het bestuur te Patna zeer terecht bevolen de wakkiel op te dragen in het vervolg zuiniger te zijn met geschenken, als hij vergoeding daarvan wilde voorkomen. De Hoge Regering heeft het bestuur aangeraden daarop voortdurend te letten. Aangezien het makkelijk gemist kon worden, is er mee ingestemd dat aan de Engelse gouverneur Henry Vansittart tegen tweemaal de prijs een zwaar touw van 18 duim werd geleverd. Voor het overdoen van uitrustingsgoederen werd verwezen naar het reeds toegezonden extract van de resolutie van 8 mei 1764. Het is ook een goede maatregel dat op een dergelijk verzoek van de Engelse gouverneur werd geantwoord, dat de Compagnie geen touwen meer kon missen, maar dat er bij equipagemeester Lucas Jurriaansz. Zuidland nog voor ropia 960,- een kajirutouw te krijgen was. Dit is door gouverneur Vansittart aangenomen, zodat hij zevenmaal de prijs heeft betaald. Op zijn derde verzoek [fol. 1768] om een touw van een andere zwaarte is zeer juist geantwoord dat men de voorraad niet wilde verminderen, omdat onbekend was welke soort schepen er zouden komen. Het bestuur is er opmerkzaam op gemaakt dat bij het bevel van 4 mei 1764 de prijzen maar in het algemeen zijn vastgesteld, en dat daarom verzoeken van vreemdelingen om equipagegoederen, indien maar enigszins mogelijk, afgewezen dienen te worden. Niettegenstaande is op de bedenking van het bestuur in de gewone brief van 10 december 1763 tegen verbod op het lenen van geld aan vreemde naties en tegen zuinigheid met het leveren van equipagegoederen, geantwoord dat dit niet zo streng bedoeld is dat er nimmer van afgeweken mag worden, wanneer de Engelsen, zoals in genoemde brief beschreven, in grote nood verkeren en de voorraad het toelaat. [fol. 1769] Als de zaken in Bengalen blijven zoals ze zijn, moeten de Engelsen te vriend gehouden worden.)

Met genoegen hebben wij uyt de secrete brief der ministers van den 24^e augustus 1763 gezien dat, dat de meermelde heer Van Sittart, op de gedane klagte over een inlandsch schrijver der Engelsche compagnie die bestaan hadde een stux grond, tot ons huys te Ballasoor gehorende, te usurperen en weg te schenken, en van een inlander, op ons territorium wonende, geregtigheden te heffen, die zaak had laten onderzoeken en ons in de besitting gehandhaaft. Dog daarentegen hebben wij uyt haren secreten brief van den 20^e maart 1764 ongaarne ontwaard het ligten van boord van het schip de Cornelia Hillegonda van den matroos Anthonij Fernandus van Livorno door een chialoup van een Engelsch oorlogschip, welk geval wij reeds ter kennis van Uw Wel Edele Hoog Agtb. hebben gebragt bij missive van den 20^e oktober jongstleeden. En waaromtrent wij alleen aangemerkt hebben dat wij ons zulks alweder moesten getroosten, omdat, daar geweld